

Środa, 26 maja 2016 r.

P8_TA(2016)0234

Stworzenie nowego ładu dla odbiorców energii

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 26 maja 2016 r. w sprawie stworzenia nowego ładu dla odbiorców energii (2015/2323(INI))

(2018/C 076/15)

Parlament Europejski,

- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 15 lipca 2015 r. zatytułowany „Stworzenie nowego ładu dla odbiorców energii” (COM(2015)0339),
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 15 lipca 2015 r. zatytułowany „Zainicjowanie procesu publicznych konsultacji na temat nowej struktury rynku energii” (COM(2015)0340),
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 16 lutego 2016 r. „Strategia UE w zakresie ogrzewania i chłodzenia” (COM(2016)0051),
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 25 lutego 2015 r. zatytułowany „Strategia ramowa na rzecz stabilnej unii energetycznej opartej na przyszłościowej polityce w dziedzinie klimatu” (COM(2015)0080),
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 26 listopada 2014 r. zatytułowany „Plan inwestycyjny dla Europy” (COM(2014)0903),
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 15 listopada 2012 r. zatytułowany „Uruchomienie wewnętrznego rynku energii” (COM(2012)0663),
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 8 marca 2011 r. zatytułowany „Plan działania prowadzący do przejścia na konkurencyjną gospodarkę niskoemisyjną do 2050 r.” (COM(2011)0112),
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 15 grudnia 2011 r. zatytułowany „Plan działania w zakresie energii do roku 2050” (COM(2011)0885),
- uwzględniając trzeci pakiet energetyczny,
- uwzględniając dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2012/27/UE z dnia 25 października 2012 r. w sprawie efektywności energetycznej, zmiany dyrektyw 2009/125/WE i 2010/30/UE oraz uchylenia dyrektyw 2004/8/WE i 2006/32/WE,
- uwzględniając dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/28/WE z dnia 23 kwietnia 2009 r. w sprawie promowania stosowania energii ze źródeł odnawialnych zmieniającą i w następstwie uchylającą dyrektywy 2001/77/WE oraz 2003/30/WE,
- uwzględniając dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2010/31/UE z dnia 19 maja 2010 r. w sprawie charakterystyki energetycznej budynków,
- uwzględniając dyrektywę 95/46/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 24 października 1995 r. w sprawie ochrony danych osobowych,
- uwzględniając dyrektywę 2005/29/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 maja 2005 r. w sprawie nieuczciwych praktyk handlowych,
- uwzględniając dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2011/83/UE z dnia 25 października 2011 r. w sprawie praw konsumentów,
- uwzględniając zalecenie Komisji 2012/148/UE z dnia 9 marca 2012 r. w sprawie przygotowań do rozpowszechnienia inteligentnych systemów pomiarowych,

Środa, 26 maja 2016 r.

- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 19 czerwca 2008 r. zatytułowaną „W stronę Europejskiej karty praw odbiorców energii”⁽¹⁾,
  - uwzględniając swoją rezolucję z dnia 10 września 2013 r. w sprawie uruchomienia wewnętrznego rynku energii⁽²⁾,
  - uwzględniając swoją rezolucję z dnia 14 marca 2013 r. w sprawie planu działania w zakresie energii do roku 2050 – przyszłość z energią⁽³⁾,
  - uwzględniając swoją rezolucję z dnia 4 lutego 2014 r. w sprawie skutków, jakie na poziomie lokalnym i regionalnym wywrze rozwój inteligentnych sieci⁽⁴⁾,
  - uwzględniając swoją rezolucję z dnia 15 kwietnia 2014 r. w sprawie ochrony konsumentów – ochrona konsumentów usług podstawowych⁽⁵⁾,
  - uwzględniając swoją rezolucję z dnia 15 grudnia 2015 r. zatytułowaną „W kierunku europejskiej unii energetycznej”⁽⁶⁾,
  - uwzględniając art. 52 Regulaminu,
  - uwzględniając sprawozdanie Komisji Przemysłu, Badań Naukowych i Energii oraz opinię Komisji Rynku Wewnętrznego i Ochrony Konsumentów (A8-0161/2016),
1. z zadowoleniem przyjmuje komunikat Komisji zatytułowany „Stworzenie nowego ładu dla odbiorców energii”;
  2. podkreśla, że niniejsze sprawozdanie skupia się wyłącznie na gospodarstwach domowych jako odbiorcach energii w związku z transformacją energetyki; podkreśla, że odbiorcy przemysłowi powinni być ujęci w odrębnych ramach;
  3. zwraca uwagę, że skutkiem trwającej transformacji energetyki jest odchodzenie od systemu energetycznego opartego na tradycyjnej, scentralizowanej produkcji energii w kierunku systemu bardziej zdecentralizowanego, energooszczędnego, elastycznego i opartego w dużej mierze na odnawialnych źródłach energii;
  4. zwraca uwagę na koszty przejścia na nową strukturę rynku w niektórych państwach członkowskich; zwraca się do Komisji, by należycie wzięła te koszty pod uwagę w kategoriach przystępności cen i konkurencyjności;
  5. przypomina, że ostatecznym celem powinna być gospodarka oparta na pełnym stosowaniu zasady „efektywność energetyczna przede wszystkim / jako podstawowe paliwo” oraz uszeregowaniu środków oszczędności energii i środków po stronie popytu przed środkami po stronie podaży, z myślą o osiągnięciu naszych celów klimatycznych zgodnie ze scenariuszem porozumienia paryskiego zakładającym poziom 1,5 °C, o bezpieczeństwie energetycznym, konkurencyjności, a przede wszystkim obniżeniu rachunków odbiorców;
  6. uważa, że w związku z tym unia energetyczna powinna mieć przede wszystkim na względzie interesy obecnych i przyszłych pokoleń obywateli i powinna:
    - a) zapewniać obywatelom stabilne, przystępne cenowo, efektywne i stałe dostawy energii oraz wysokiej jakości energooszczędne produkty, usługi i budynki;
    - b) dawać obywatelom prawo do produkcji, użytkowania, magazynowania i sprzedaży własnej energii ze źródeł odnawialnych – indywidualnie lub zbiorowo, do podejmowania działań służących oszczędności energii, do stania się aktywnymi uczestnikami rynku energii dzięki zapewnieniu konsumentom wyboru, a także dawać im możliwość bezpiecznego i śmiałego reagowania na zapotrzebowanie; uważa, że w związku z tym należy uzgodnić na szczeblu UE – w drodze procedury partycypacyjnej pod przewodnictwem Komisji – wspólną praktyczną definicję „prosumentów”;

⁽¹⁾ Dz.U. C 286 E z 27.11.2009, s. 24.

⁽²⁾ Dz.U. C 93 z 9.3.2016, s. 8.

⁽³⁾ Dz.U. C 36 z 29.1.2016, s. 62.

⁽⁴⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2014)0065.

⁽⁵⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2014)0342.

⁽⁶⁾ Teksty przyjęte, P8_TA(2015)0444.

Środa, 26 maja 2016 r.

- c) przyczynić się do zlikwidowania ubóstwa energetycznego;
- d) chronić konsumentów przed nadużyciami oraz niekonkurencyjnymi i nieuczciwymi praktykami uczestników rynku oraz umożliwiać konsumentom korzystanie w pełni z przysługujących im praw;
- e) tworzyć warunki sprzyjające konkurencyjnemu i dobrze funkcjonującemu wewnętrznemu rynkowi energii, który zapewni odbiorcom wybór oraz przejrzysty i jasny dostęp do informacji;

7. uważa, że stopniowe znoszenie regulowanych cen energii dla odbiorców powinno odbywać się z uwzględnieniem faktycznego poziomu konkurencji na rynku w kontekście strategii unii energetycznej, co powinno zapewnić odbiorcom dostęp do bezpiecznych cen energii;

8. uważa, że zasadniczo w wyniku transformacji energetyki powinien powstać bardziej efektywny, przejrzysty, zrównoważony, konkurencyjny, stabilny, zdecentralizowany i integracyjny system energetyczny, który przynosi korzyści całemu społeczeństwu, zwiększa zaangażowanie obywateli oraz podmiotów i społeczności lokalnych i regionalnych oraz daje im prawo własności lub udział we własności produkcji, dystrybucji i magazynowania energii ze źródeł odnawialnych, chroniąc jednocześnie grupy najsłabsze oraz gwarantując im dostępność środków w zakresie efektywności energetycznej i energii ze źródeł odnawialnych;

Ku dobrze funkcjonującemu rynkowi energii, przynoszącemu korzyści obywatelom

9. uważa, że mimo pewnych postępów cel trzeciego pakietu energetycznego polegający na stworzeniu rzeczywiście konkurencyjnego, przejrzystego i przyjaznego konsumentom detalicznego rynku energii nie został jeszcze w pełni osiągnięty we wszystkich państwach członkowskich UE, na co wskazują utrzymujący się wysoki poziom koncentracji rynku i brak odzwierciedlania spadających kosztów hurtowych w cenach detalicznych oraz niskie wskaźniki zmiany dostawcy i niski poziom zadowolenia;

10. w związku z tym wyraża przekonanie, że Komisja musi określić lub opracować dodatkowe wskaźniki dobrze funkcjonujących, przyjaznych odbiorcom rynków energii; podkreśla, że wskaźniki takie powinny uwzględniać między innymi gospodarcze skutki zmiany dostawcy dla odbiorców energii, bariery techniczne w zmianie dostawcy energii oraz poziom świadomości wśród odbiorców i plan na rzecz jego podniesienia;

11. zwraca uwagę, że otwarte, przejrzyste i konkurencyjne, dobrze uregulowane rynki są ważne, by utrzymać niski poziom cen, pobudzać innowacje, poprawić obsługę klienta oraz usunąć bariery blokujące innowacyjne nowe modele biznesowe, które mogą zaoferować obywatelom dobrą wartość, wzmacniając ich pozycję i przyczyniając się do zapobiegania ubóstwu energetycznemu;

12. przypomina, że konsumenci mają ograniczony wybór, jeśli chodzi o sieci dystrybucyjne z uwagi na naturalnie monopolistyczny charakter tych sieci, co oznacza, że odbiorcy nie mogą zmienić swojego operatora sieci dystrybucji; podkreśla konieczność odpowiedniego monitorowania rynku operatorów sieci dystrybucji, aby chronić odbiorców przed nagłym wzrostem rachunków za dystrybucję;

13. uważa, że Komisja i państwa członkowskie powinny podjąć konieczne działania, które sprawią, że korzyści wynikające z wyższego poziomu wzajemnego połączenia krajowych sieci nie trafią do operatorów systemów dystrybucyjnych, ale bezpośrednio przełożą się na korzyści dla odbiorców końcowych; uważa ponadto, że przejście na wyższy poziom wzajemnego połączenia sieci krajowych musi mieć pozytywny wpływ na ceny energii dla odbiorców końcowych, dlatego trzeba zapobiec przenoszeniu korzyści wyłącznie na operatorów systemów dystrybucyjnych;

14. wzywa Komisję i państwa członkowskie, by rygorystycznie dopilnowały pełnego wdrożenia trzeciego pakietu energetycznego oraz postuluje jego zmianę w formie nowej struktury rynku energii w celu uwzględnienia następujących zaleceń w odniesieniu do odbiorców krajowych:

- a) zaleca zwiększenie częstotliwości rachunków za energię oraz poprawę przejrzystości i jasności zarówno rachunków, jak i umów, aby pomóc w ich interpretacji i porównywaniu; nalega na używanie jasnego języka i unikanie terminów technicznych; zwraca się do Komisji o określenie minimalnych wymogów informacyjnych w tym zakresie, między innymi najlepszych praktyk; podkreśla, że na rachunkach należy wyraźnie wskazywać zarówno opłaty stałe, jak i podatki i opłaty, umożliwiając odbiorcy łatwe ich wyodrębnienie ze zmiennych kosztów zużycia; przypomina

Środa, 26 maja 2016 r.

- o obowiązującym dostawców wymogu określenia na rachunku lub przy nim – w zrozumiałym i wyraźnie porównywalnym sposobie – udziału każdego źródła energii w ogólnym koszyku paliw w poprzedzającym roku, z podaniem miejsca, gdzie można znaleźć informacje o oddziaływaniu na środowisko pod względem emisji CO₂ i odpadów radioaktywnych;
- b) zaleca stworzenie punktu kompleksowej obsługi, którego zadaniem będzie dostarczanie wszelkich istotnych informacji umożliwiających odbiorcom podejmowanie świadomych decyzji;
- c) zaleca, aby operatorzy systemów dystrybucyjnych, którzy mają dostęp do historycznych danych o zużyciu gospodarstw domowych, oraz operatorzy niezależnych narzędzi porównawczych współpracowali z organami regulacji energetyki w celu zbadania, w jaki sposób najlepiej dostarczać odbiorcom porównania ofert, aby umożliwić wszystkim odbiorcom, nawet tym nieposiadającym dostępu do internetu lub niepotrafiącym z niego korzystać, sprawdzenie, czy zmieniając dostawcę, mogliby zaoszczędzić pieniądze;
- d) zaleca opracowanie wytycznych dotyczących narzędzi porównywania cen, aby umożliwić odbiorcom dostęp do niezależnych, aktualnych i zrozumiałych narzędzi porównawczych; uważa, że państwa członkowskie powinny rozważyć możliwość opracowania systemów akredytacji obejmujących wszystkie narzędzia porównywania cen, zgodnie z wytycznymi CEER;
- e) zaleca stworzenie nowych platform, które będą służyły jako niezależne narzędzia porównywania cen, dając odbiorcom większą jasność w kwestii rachunków; zaleca, aby takie niezależne platformy dostarczały odbiorcom w porównywalny sposób informacje o procentowym udziale wykorzystywanych źródeł energii oraz różnych podatkach, opłatach i dodatkach ujętych w taryfach za energię, aby odbiorca był w stanie łatwo wyszukać oferty odpowiedniejsze pod względem ceny, jakości i równoważności; proponuje, by rolę tę powierzyć istniejącym organom, takim jak krajowe departamenty ds. energetyki, organy regulacyjne lub organizacje konsumentów; zaleca stworzenie co najmniej jednego niezależnego narzędzia porównywania cen w każdym państwie członkowskim;
- f) zaleca – w celu zwiększenia konkurencji detalicznej między dostawcami – by państwa członkowskie we współpracy z operatorami narzędzi porównywania cen i grupami konsumentów opracowały wytyczne, które zapewnią kształtowanie różnych taryf przez dostawców w sposób umożliwiający proste porównanie, co pozwoli uniknąć niejasności wśród odbiorców;
- g) zaleca, by odbiorcy otrzymywali na rachunkach za energię lub razem z nimi informacje o najodpowiedniejszej i najkorzystniejszej dla nich taryfie, w oparciu o wzorce zużycia w przeszłości, oraz by odbiorcy mieli możliwość przejścia na tę taryfę, jeśli sobie tego życzą, w możliwie najprostszy sposób; zauważa – zważywszy, iż wskaźniki zmiany dostawcy są niskie w wielu państwach członkowskich – że wiele gospodarstw domowych, zwłaszcza w najtrudniejszej sytuacji, nie interesuje się rynkiem energii i zostaje przy nieodpowiednich, przestarzałych i drogich taryfach;
- h) zaleca zbadanie środków, które umożliwią lepsze odzwierciedlenie cen hurtowych w cenach detalicznych i tym samym odwrócą tendencję do zwiększania udziału elementów stałych w rachunkach za energię, w szczególności podatków i opłat oraz w niektórych przypadkach opłat sieciowych; zwraca uwagę na rozbieżność między poziomami opłat i podatków uiszczanych przez gospodarstwa domowe i odbiorców przemysłowych;
15. zdecydowanie uważa, że strony internetowe i faktury elektroniczne wszystkich dostawców energii powinny być w pełni dostępne dla osób niepełnosprawnych oraz spełniać odpowiednie wymogi normy europejskiej EN 301 549;
16. nalega na pełne wdrożenie przez państwa członkowskie przepisów dotyczących zmiany dostawcy, określonych w trzecim pakiecie energetycznym, oraz utrzymuje, że przepisy krajowe muszą gwarantować odbiorcom prawo zmiany dostawcy w szybki i łatwy sposób i bez ponoszenia opłat, a możliwości zmiany dostawcy nie powinny utrudniać opłaty lub kary za rozwiązanie umowy; utrzymuje, że egzekwowanie tego prawa za pomocą nadzoru rynku i skutecznych, proporcjonalnych i odstraszających kar ma zasadnicze znaczenie oraz popiera zalecenia Agencji ds. Współpracy Organów Regulacji Energetyki (ACER) dotyczące zmiany dostawcy zatytułowane „Bridge to 2025”;

Środa, 26 maja 2016 r.

17. uważa, że należy propagować zbiorowe systemy zmiany dostawców oraz kampanie w tej dziedzinie, aby pomóc odbiorcom w znalezieniu korzystniejszych warunków zarówno pod względem ceny, jak i jakości; podkreśla, że takie systemy muszą być niezależne, godne zaufania, przejrzyste, kompleksowe i globalne oraz muszą docierać do osób mniej zainteresowanych; wskazuje, że aby uniknąć nadużyć, rolę tę powinny wypełniać – najlepiej do tego predysponowane – władze lokalne, organy regulacyjne, organizacje konsumentów i inne organizacje nienastawione na zysk;

18. w celu ochrony odbiorców energii, zwłaszcza znajdujących się w najtrudniejszej sytuacji, nalega na należyte wdrożenie i egzekwowanie przez państwa członkowskie przepisów dyrektyw dotyczących nieuczciwych praktyk handlowych oraz praw konsumenta związanych ze sprzedażą akwizycyjną, nieuczciwymi warunkami lub praktykami oraz technikami agresywnego marketingu; zauważa, że w niektórych państwach członkowskich wzrosła liczba skarg dotyczących sprzedaży akwizycyjnej;

19. z zadowoleniem przyjmuje fakt, że Komisja zamierza rozważyć włączenie przepisów dotyczących energii do załącznika do rozporządzenia w sprawie współpracy w dziedzinie ochrony konsumentów⁽¹⁾;

Zapewnienie systemu energetycznego sprzyjającego włączeniu społecznemu dzięki uprawnieniu obywateli do przyjęcia odpowiedzialności za transformację energetyki, produkcji własnej energii ze źródeł odnawialnych oraz zyskaniu efektywności energetycznej

20. uważa, że w dobrze funkcjonującym systemie energetycznym kluczową rolę do odegrania mają władze lokalne, społeczności, spółdzielnie, gospodarstwa domowe i osoby prywatne, które powinny wносить znaczący wkład w transformację energetyczną i które należy zachęcać, by stały się producentami i dostawcami energii, jeżeli się na to zdecydują; wskazuje, że z tego powodu ważne jest, aby Unia Europejska przyjęła wspólną definicję funkcjonalną „prosumentów”;

21. wzywa państwa członkowskie do wprowadzenia systemów opomiarowania netto w celu wsparcia indywidualnej i spółdzielczej produkcji energii;

22. uważa, że duże znaczenie dla dokonania optymalnej transformacji energetycznej będzie miała zasadnicza zmiana zachowań obywateli; uważa, że pod tym względem kluczowe są zachęty i dostęp do dobrej jakości informacji oraz zwraca się do Komisji, by zajęła się tym w przyszłych wnioskach; sugeruje, że istotnymi czynnikami przyczyniającymi się do zmiany zachowań będą edukacja, szkolenia i kampanie informacyjne;

23. uważa, że ograniczony dostęp do kapitału i finansowego know-how, znaczne koszty inwestycji na wstępie i długie okresy zwrotu stanowią przeszkody w podejmowaniu własnej produkcji energii i środków w zakresie efektywności energetycznej; sprzyja nowym modelom biznesowym, systemom zbiorowych zakupów i innowacyjnym instrumentom finansowym, które zachęcają wszystkich konsumentów do własnej produkcji i zużycia energii na własne potrzeby oraz podejmowania środków w zakresie efektywności energetycznej; proponuje, by było to ważnym celem EBI, EFIS, programu „Horyzont 2020” i funduszy strukturalnych, z których organy publiczne i podmioty rynkowe powinny w pełni korzystać; przypomina, że projekty powinny być finansowane na zasadzie komparatywnej opłacalności, przy uwzględnieniu krajowych oraz europejskich celów i zobowiązań w dziedzinie klimatu i energii;

24. apeluje o stabilne, wystarczające i racjonalne pod względem kosztów systemy wynagradzania, aby zagwarantować pewność inwestorów i zwiększyć liczbę projektów na małą i średnią skalę w dziedzinie energii ze źródeł odnawialnych, przy jednoczesnym minimalizowaniu zakłóceń rynku; wzywa w związku z tym państwa członkowskie do korzystania w jak najszerszym zakresie z odstępstw de minimis przewidzianych w wytycznych w sprawie pomocy państwa z 2014 r., uważa, że taryfy sieciowe i inne opłaty powinny być przejrzyste i niedyskryminacyjne oraz powinny rzetelnie odzwierciedlać wpływ odbiorcy na sieć, a jednocześnie należy unikać podwójnego obciążania i gwarantować wystarczające finansowanie kosztów utrzymania i rozwoju sieci dystrybucji; ubolewa z powodu zmian z mocą wsteczną w systemach wsparcia oraz wprowadzenia niesprawiedliwych i zawyżonych podatków lub opłat, które hamują dalszy rozwój własnej

⁽¹⁾ Rozporządzenie (WE) nr 2006/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 27 października 2004 r. w sprawie współpracy między organami krajowymi odpowiedzialnymi za egzekwowanie przepisów prawa w zakresie ochrony konsumentów (Dz.U. L 364 z 9.12.2004, s. 1).

Środa, 26 maja 2016 r.

produkcji energii; zwraca uwagę na znaczenie dobrze zaprojektowanych i przyszłościowych systemów wsparcia, które budują pewność inwestorów i zwiększają opłacalność, oraz podkreśla, by unikać takich zmian w przyszłości; podkreśla, że prosumenci zapewniający sieci zdolności magazynowania powinni otrzymywać wynagrodzenie;

25. zaleca zmniejszenie do absolutnego minimum barier administracyjnych utrudniających rozwój nowych zdolności własnej produkcji energii, w szczególności przez usunięcie ograniczeń w dostępie do rynku i sieci; proponuje skrócenie i uproszczenie procedur zatwierdzania, na przykład przez przyjęcie prostego wymogu zgłaszania, przy czym nadal należy przestrzegać wszystkich wymogów prawnych i dbać o informowanie operatorów systemów dystrybucyjnych; sugeruje, że w wyniku zmiany dyrektywy w sprawie odnawialnych źródeł energii można by wprowadzić przepisy szczególne w celu usunięcia barier i wsparcia gminnych/spółdzielczych systemów energetycznych dzięki punktom kompleksowej obsługi zajmującym się pozwoleniami projektowymi oraz świadczącym doradztwo finansowe i techniczne lub konkretnym kampaniom informacyjnym na szczeblu lokalnym i regionalnym, a także dzięki zagwarantowaniu prosumentom dostępu do alternatywnych mechanizmów rozwiązywania sporów;

26. zwraca uwagę na potrzebę opracowania korzystnych, stabilnych i sprawiedliwych ram prawnych dla najemców i osób mieszkających w budynkach wielorodzinnych, aby umożliwić również im korzystanie ze współwłasności, własnej produkcji energii i środków w zakresie efektywności energetycznej;

27. wzywa Komisję, by zwiększyła swoje poparcie dla Porozumienia Burmistrzów, inicjatywy „Inteligentne miasta i gminy” oraz gmin w 100 % opartych na OZE, tak aby rozbudować i dalej rozwijać je jako narzędzie promowania własnej produkcji energii i środków w zakresie efektywności energetycznej, zwalczania ubóstwa energetycznego, ułatwiania wymiany najlepszych praktyk między wszystkimi władzami lokalnymi, regionami i państwami członkowskimi, a także by zadbała o to, żeby wszystkie władze lokalne były świadome wsparcia finansowego, z jakiego mogą skorzystać;

Wspieranie rozwoju zarządzania reagowaniem na zapotrzebowanie

28. podkreśla, że aby pobudzić reagowanie na zapotrzebowanie, ceny energii w okresach szczytu i poza okresami szczytu muszą być zróżnicowane i dlatego popiera rozwój dynamicznego kształtowania cen na zasadzie opcjonalnej, pod warunkiem przeprowadzenia szczegółowej oceny jego wpływu na wszystkich odbiorców; podkreśla konieczność wprowadzenia technologii, które wysyłają sygnały cenowe premiujące elastyczne zużycie, co spowoduje żywsze reakcje odbiorców; uważa, że taryfy muszą być przejrzyste, porównywalne i wyraźnie objaśnione; zaleca dalszą analizę, w jaki sposób można by ustanowić i wdrożyć progresywne i zmienne systemy taryfowe, aby motywować do oszczędności energii, samodzielnego wytwarzania energii, reagowania na zapotrzebowanie i efektywności energetycznej; przypomina Komisji, że w toku prac nad kolejnymi wnioskami ustawodawczymi należy zagwarantować, by wprowadzaniu dynamicznych taryf towarzyszyła wzmocniona kampania informacyjna skierowana do konsumentów;

29. uważa, że konsumenci powinni mieć łatwy i szybki dostęp do swoich danych o zużyciu oraz powiązanych kosztach, aby pomóc im w podejmowaniu świadomych decyzji; zwraca uwagę, że zaledwie 16 państw członkowskich zobowiązało się do masowego wprowadzenia inteligentnych liczników do 2020 r.; uważa, że przy wprowadzaniu inteligentnych liczników państwa członkowskie powinny zapewnić solidne ramy prawne gwarantujące eliminację nieuzasadnionych wstecznych rachunków oraz sprawną i przystępną cenowo instalację u wszystkich odbiorców, w szczególności odbiorców dotkniętych ubóstwem energetycznym; utrzymuje, że korzyści uzyskiwane dzięki inteligentnym licznikom powinny być sprawiedliwie dzielone między operatorów sieci i użytkowników;

30. podkreśla, że rozwój inteligentnych technologii odgrywa kluczową rolę w transformacji energetycznej oraz może pomóc odbiorcom obniżyć koszty energii oraz poprawić efektywność energetyczną; wzywa do szybkiego wdrożenia technologii informacyjnych i komunikacyjnych, w tym aplikacji mobilnych, platform internetowych i rachunków online; podkreśla jednak, że rozwój ten nie może pomijać odbiorców w najtrudniejszej sytuacji i mniej zaangażowanych ani nie może prowadzić do wzrostu ich rachunków, jeśli nie odniosą oni bezpośrednich korzyści; zauważa, że grupom tym należy udzielać szczególnej pomocy oraz że należy zapobiegać pułapkom, które mogłyby osłabić swobodę wyboru taryf i dostawców przez odbiorców;

31. podkreśla, że trzeba usprawnić rozwój inteligentnych sieci i urządzeń automatyzujących zarządzanie popytem na energię w reakcji na sygnały cenowe; zauważa, że inteligentne urządzenia muszą zapewniać wysoki poziom ochrony danych i muszą być interoperacyjne, zaprojektowane z myślą o korzyściach dla odbiorcy końcowego oraz wyposażone w funkcje zwiększające oszczędność energii, jak również wspierać rozwój rynków usług energetycznych i zarządzanie popytem;

Środa, 26 maja 2016 r.

32. podkreśla, że konsumenci powinni mieć możliwość swobodnego wyboru koncentratorów oraz przedsiębiorstw usług energetycznych niezależnych od dostawców;

33. podkreśla, że gromadzeniem, przetwarzaniem i magazynowaniem danych obywateli dotyczących energii powinny zarządzać w niedyskryminujący sposób podmioty zarządzające dostępem do danych i powinno być ono zgodne z obowiązującymi unijnymi ramami prawnymi w zakresie ochrony prywatności i danych, które stanowią, że konsumenci powinni zawsze posiadać kontrolę nad swoimi danymi i że można je udostępniać stronom trzecim wyłącznie za wyraźną zgodą konsumenta; uważa ponadto, że dodatkowo obywatele powinni móc korzystać z prawa do korygowania i usuwania danych osobowych;

Zwalczanie przyczyn ubóstwa energetycznego

34. apeluje o zwiększenie koordynacji na szczeblu UE w celu zwalczania ubóstwa energetycznego w drodze wymiany najlepszych praktyk wśród państw członkowskich oraz opracowania szerokiej, wspólnej definicji ubóstwa energetycznego, której głównym założeniem byłby pogląd, że dostęp do przystępnej cenowo energii jest podstawowym prawem socjalnym;

35. utrzymuje, że lepsza dostępność i lepsze gromadzenie danych mają zasadnicze znaczenie dla dokonania oceny sytuacji i jak najskuteczniejszego ukierunkowania pomocy na obywateli, gospodarstwa domowe i społeczności dotknięte ubóstwem energetycznym;

36. podkreśla znaczenie, jakie ma promowanie wszelkiej synergii w tym zakresie, w tym między władzami lokalnymi i operatorami sieci dystrybucyjnych, mającymi możliwość dostarczania maksimum informacji na temat poziomu ubóstwa energetycznego oraz wykrywania sytuacji zagrożeń, przy pełnym poszanowaniu przepisów europejskich i krajowych dotyczących ochrony danych;

37. uważa, że ramy zarządzania unią energetyczną powinny obejmować cele i sprawozdawczość państw członkowskich w zakresie ubóstwa energetycznego, a także że należy opracować zestaw dobrych praktyk;

38. uważa, że środki w zakresie efektywności energetycznej mają kluczowe znaczenie dla każdej racjonalnej pod względem kosztów strategii na rzecz zwalczania ubóstwa energetycznego i przeciwdziałania słabej pozycji konsumentów oraz że stanowią one uzupełnienie polityki zabezpieczenia społecznego; w związku z przeglądem dyrektywy w sprawie charakterystyki energetycznej budynków i dyrektywy w sprawie efektywności energetycznej, zwłaszcza art. 7, postuluje działania gwarantujące, że modernizacja energetyczna istniejących budynków będzie lepiej ukierunkowana na obywateli dotkniętych ubóstwem energetycznym; proponuje rozważenie celu polegającego na zmniejszeniu do 2030 r. liczby budynków nieefektywnych energetycznie, przy czym nacisk należy położyć na nieruchomości pod wynajem i mieszkania socjalne; uważa, że budynki posiadane lub zajmowane przez władze publiczne powinny stanowić tu przykład;

39. apeluje, aby fundusze UE przeznaczone na efektywność energetyczną i wsparcie własnej produkcji energii były bardziej ukierunkowane na dotkniętych ubóstwem energetycznym konsumentów o niskich dochodach oraz by uwzględniały problem podziału zachęt między właścicieli a najemców budynków;

40. uważa – przy poszanowaniu różnorodnych praktyk w państwach członkowskich – że dobrze ukierunkowane taryfy socjalne mają żywotne znaczenie dla znajdujących się w trudnej sytuacji obywateli o niskich dochodach i w związku z tym należy je wspierać; uważa, że wszelkie takie taryfy socjalne powinny być całkowicie przejrzyste;

o

o o

41. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie oraz Komisji.